

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Myrthe (48) en Nathalie (48) over hun bijzondere vriendschap. Ze ontmoetten elkaar op hun vijftiende op school en bleven elkaar altijd trouw.

‘De grote afstand heeft geen invloed op onze vriendschap’

NATHALIE (48)

Thuis: getrouwd met Roger (48) en moeder van Yorick (21) en Marit (18)

Werk: opruimcoach

Hobby's: reizen, lezen, wandelen

MYRTHE (48)

Thuis: getrouwd met Jerry (47) en moeder van Lars (21) en Laila (18)

Werk: natuurvoedingsadviseur en hormooncoach

Hobby's: tuinieren, wandelen, koken

De eerste keer dat ik haar zag, dacht ik...

Myrthe: "... oei, geen idee, maar er was meteen een klik."

Nathalie: "Inderdaad. Het is ook al zo lang geleden dat wij elkaar leerden kennen. We waren vijftien en net klaar met de mavo. Omdat we verder wilden leren, stroomden we door naar de havo."

Myrthe: "En toevallig zaten we bij elkaar in de klas."

Nathalie: "Myrthe viel mij direct op omdat ze uitgesproken en avontuurlijk was. Ze kwam heel zeker over en was, in tegenstelling tot mij, helemaal niet verlegen. Dat vond ik leuk, want zo kon ik me een beetje optrekken aan haar."

Myrthe: "Met die zelfverzekerdheid viel het overigens wel mee. Ik kon net als elke andere puber af en toe erg onzeker zijn. Maar doordat we altijd samen waren, voelde ik me sterker. Het was wij tegen de rest."

stemaafwijking al bekend was op school. Doordat mijn stembanden niet sluiten als ik spreek, klink ik chronisch verkouden. Maar er werd nooit iets over gezegd. Totdat ik na het eerste jaar dus niet meer verder kon met de studie. Mijn stem was te slecht om voor de klas te staan." Myrthe: "We baalden enorm, want het betekende dat we niet meer elke dag samen waren. Toch bleven we elkaar regelmatig zien, vooral in de weekenden."

Nathalie: "Dan gingen we lekker stappen. En ik ging in het restaurant van Myrthes vader werken. Dat was ook erg leuk."

Hierin vonden we elkaar

Myrthe: "Na de havo gingen we samen studeren aan de pabo. We hadden het er erg naar ons zin, maar helaas moest Nathalie er na het eerste jaar al mee stoppen vanwege stemproblemen."

Nathalie: "Wat een teleurstelling was dat. Helemaal omdat mijn

Toén wist ik: op jou kan ik bouwen

Myrthe: "Helaas werd ik in het laatste jaar van mijn studie ziek. Ik was twintig en bleek lymfeklierkanker te hebben. Opeens stond mijn wereld op z'n kop."

2020: samen naar een museum.

Nathalie: “We schrokken ons kapot. Ik wilde Myrthe heel graag redden, maar ik wist niet hoe. Ondertussen werden mijn ouders ook erg ziek, dus dat was een pittige periode.”

Myrthe: “Nathalie ondersteunde me waar ze kon. Dan ging ze mee naar het ziekenhuis, of ze zorgde thuis voor gezelligheid. Tussen de behandelingen door nam ze me vaak ergens mee naartoe als ik me goed voelde. Een fijne afleiding, want als ik bij Nathalie was, bestond mijn leven even niet meer alleen uit kanker. En gelukkig sloegen de behandelingen aan. Na ongeveer een halfjaar was ik kankervrij, maar helaas kwam het op mijn 26ste terug. Nathalie en ik waren toen allebei zwanger van onze zoons. Heftig, maar ook toen kon ik rekenen op haar steun. En inmiddels ben ik helemaal genezen.”

Sweet memories

Myrthe: “We hebben veel mooie herinneringen samen, maar vooral de tijd waarin we samen net moeder waren, vind ik heel dierbaar. Ook omdat die periode door mijn ziekte zo dubbel was. Ik kreeg weer zware therapieën, maar liep ook met Nathalie en onze pasgeboren baby's door de Efteling.”

Nathalie: “Wat ik vooral koester, zijn de momenten dat Myrthe en haar gezin bij mij, Roger en de kinderen op bezoek kwamen in Dubai. We verhuisden daar op mijn 28ste tijdelijk naartoe en hebben sindsdien niet meer in Nederland gewoond. Na Dubai vestigden we ons in Australië en Nieuw-Zeeland en momenteel wonen we alweer een tijdje in Japan. Ook hier heeft Myrthe met haar gezin bij mij gelogeerd en we genoten toen extra van de tijd die we samen hadden.”

We zien elkaar...

Nathalie: “... een paar keer per jaar. Voor belangrijke gebeurtenissen kom ik altijd naar Nederland.”

Myrthe: “De grote afstand tussen

Bijzondere kraamvisite in 2001: Myrthe was net bevallen van Lars en Nathalie was hoogzwanger van Yorick.

2017: in traditionele Japanse kledij.

Myrthe met haar gezin op bezoek bij Nathalie en haar gezin in Japan, mei 2017.

‘Als ik bij Nathalie was, bestond mijn leven even niet meer alleen uit kanker’

2003: Nathalie was uiteraard een van de getuigen op de bruiloft van Myrthe.

ons heeft geen invloed op onze vriendschap. Minstens één keer per maand maken we een belafsprak. Dan blok ik een ochtend en Nathalie een avond, want in Japan is het zeven uur later, en videobellen we urenlang.”

Bijzonder...

Nathalie: “Hoewel onze kinderen elkaar niet vaak zien, zijn zij ook goede vrienden van elkaar. Niet alleen de jongens zijn van dezelfde leeftijd, de meiden ook.”

Myrthe: “En zij klikken net zo goed met elkaar als Nathalie en ik.”

Nathalie: “Via social media hielden ze door de jaren heen contact. En nu studeert Yorick zelfs in Amsterdam, waar Lars ook een studie volgt. Heel bijzonder vind ik dat!” ♡

Ja of nee

Samenwonen?

Nathalie: “Toen Myrthe met Jerry en de kinderen in 2017 naar Japan kwam, woonden we ook twee weken samen. Ging prima!”

Ruzie?

Myrthe: “We kunnen best van mening verschillen, maar dat zal nooit tot een ruzie leiden. We praten er dan liever over.”

Samen een tattoo?

Nathalie: “Ja, dat zou wel iets voor ons zijn. Dan nemen we zo'n klein blad van de Japanse notenboom ginkgo biloba, die staat voor hoop, veerkracht en een lang leven.”

**MET JE
VRIENDIN IN
VRIENDIN?**

Willen jullie meedoen?
Op Vriendin.nl zoek je
op 'hartsvriendinnen', daar
vind je het formulier
waarmee je je kunt
opgeven. **VRIENDIN 69**